

Kärsimys

Vähän aikaa sitten saarnatekstin aiheena oli rikas mies, jonka maa kasvoi hyvin. Mies sanoi itselleen (sielulle) ... Me nykyajan ihmiset emme tajua, kuinka kauas Raamatun ajatusmaailmasta me olemme jo kulkeneet. Niinpä emme tajua myöskään Raamatun sanomaa meille. Me olemme kuin tämä mies, joka puhui itselleen.

Kun Jeesus kertoi tämän vertauksen, juuri tässä kohtaa kuulijat kohahtivat. "Mitä, oliko tämä mies järjetön? Eikö hänellä ollut ketään, jonka kanssa hän olisi jakanut onnensa? Miksei hän kutsunut ystäviään, naapureitaan tai kyläläisiä juhlimaan kanssaan?" Niinhän lampaan löytäjä teki, niin teki nainen joka löysi kadottamansa rahan. Niin teki isä, joka sai tuhlaajapoikansa takaisin.

Koska me nykyajan ihmiset olemme tällaisia ns. itsenäisiä oman tien kulkijoita, on meidän myös helppo kulkea apua tai läsnäoloa tarvitsevan lähimmäisen ohitse. Me ohitamme heidän kärsimyksensäkin osallistumatta siihen muuten kuin pinnallisesti.

Kärsimyksiä kohdatessani, luotanko siihen, että Jumalalla on ihmisiä kohtaan, myös minua, hyvä tahto? Luotanko kipujen keskelläkin siihen, että Jumalan käsissä ollessani, minua kohtaavalla kärsimyksellä on kuitenkin jokin, usein kuitenkin salaiseksi jäävä tarkoitus.

- Suhtautuminen muiden kärsimykseen näyttää oman sydämeni tilan (onko rakkautta).
- Suhtautuminen omaan kärsimykseen näyttää, luotanko Jumalaan.

Kärsimyskin voi lisätä Jumalan tuntemista, jos vain annamme Jumalalle siihen mahdollisuuden (emme katkeroidu) ja sitä kautta Jumala voi antaa meille armonsa ja rauhansa. Muistathan myös, että Jumala on sellainen hyvä Isä, jota saa myös "potkia nilkkaan" niin kuin Job teki. Jumala ei siitä suutu.

2. Piet. 1:2-3. *Yhä runsaampana tulkoon osaksenne armo ja rauha, jonka Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tunteminen antaa. Hänen jumalallinen voimansa on antanut meille lahjaksi kaiken, mikä kuuluu tosi elämään ja jumalanpelkoon. ...*

Lainaus Isosta Raamatun tietosanakirjasta. (Kursiivilla olevat ovat minun lisäyksiäni.);

Jobin kirjan suuri aihe on kärsimys.

Jobin ystävät edustivat tavanomaista (mutta virheellistä) katsantotapaa – hän on syntinen, jota kohtaa onnettomuus Jumalan rangaistuksena. Jobin on täytynyt tehdä salassa syntiä ja siksi hän on menettänyt onnen edellytykset. Nyt sisäinen rikkinäisyys ilmenee hänen ulkoisessa elämässään. Jobin kärsimys on niin suuri, että se koskee kaikkia elämänaloja. Hän menettää omaisuutensa, perheensä ja terveytensä.

Job kuitenkin vakuuttaa viattomuuttaan. Hän ei ole synnintekijä. Job jopa väittää, että jos kärsimys on Jumalan vitsausta, se kohtaa hänet syyttä. Jos asia on niin kuin ystävät väittävät, niin Jumala itse on epäoikeudenmukainen antaessaan Jobin kärsiä aiheettomasti. (Job on sikäläkin rehellinen, että hän sanoo nämä Jumalaan kohdistuvat ajatuksensa ääneen.)

Lopulta Job kuitenkin käsittää, että vaikka hän ihmisiin nähden onkin ollut nuhteeton, ei hän ole virheetön luojansa edessä. Job nöyrtyy Jumalan edessä.

(Ystäviensä edessä Job ei ruvennut nöyristelemään = hankkimaan hyväksyntää. Mutta Jumalan eteen nöyrtyessään, Job kohtasi Jumalan täysin uudella henkilökohtaisella tasolla.)

Job sai hyvityksen elinaikanaan ja hänen onnensa palasi entistä ehompana. Mutta niin ei käynyt kaikille. Useat profeetat saivat kärsiä koko elinaikansa, monet heistä jopa kuolivat kärsimyksiin ja puutteeseen kansan parissa, joka oli Jumalasta luopunut. Heidän kärsimyksensä ei ollut seurausta heidän omasta, vaan kansan synnistä. He saivat kärsiä vaikka pysyivätkin uskollisina Jumalalle. Heidän uskollisuutensa Jumalalle ja hurskautensa olivat syynä kärsimyksiin. (Juutalaisen perimätiedon mukaan kuningas Manasse sahatti profeetta Jesajan kahtia. Hebr. 11:37.)

Sijaiskärsimys saavuttaa huippukohtansa Jesajan 53 luvussa jossa yksi ottaa rangaistuksen päälleen. (Jes. 53:5 ... Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.)

Jos kysymme Jeesuksen näkemystä kärsimyksestä, emme saa mitään teoreettista vastausta. Jeesus ei kuitenkaan elä maailmassa joka olisi arvoitus. Jeesus eli ja elää yhteydessä Jumalaan, elämän luojaan ja Herraan. Kärsimyksellä, jonka Jeesus vahvisti tosiasiaksi, on siten rajansa. Kärsimys kuuluu osana maailmaan, jota paha hallitsee ja joka siis on Jumalan vihan alainen. Mutta Jumala on myös kaikkivoipa, joka rakkaudessaan haluaa hävittää pahan. Juuri Jumala toimii Kristuksessa vapauttaen alinomaa koeteltuja, olkoon sitten kyseessä puute, sairaus tai siveellinen rappio. Vaikka Jeesus aina auttaa konkreettisissakin tapauksissa, Hän poistaa ennen kaikkea kärsimyksen varsinaisen syyn, eli uudistaa katkenneen suhteen Jumalaan.

Voimmekin tarkastella Kristuksen kärsimystä kahdesta näkökulmasta. Ihmisenä hänellä oli osuutensa ihmiskunnan vaivoihin, sellaisina kuin ne esiintyivät Hänen aikanaan ja ympäristössään. Nämä kärsimykset kohtaavat poikkeuksetta kaikkia ja usein näennäisen sattumanvaraisesti, koska kärsimys on osa elämää.

Mutta Kristus ottaa myös aktiivisesti kärsimyksen päälleen tarkoituksenaan vähentää sen vaikutuksia yksityiseen ihmiseen. Jeesuksen kärsimyksellä on siksi sijaisen ja kutsumuksen leima. Niinpä kaikki uskon kautta Kristuksen kärsimyksen hedelmästä osallisiksi tulleet kokevat sen, että;

- Heidän kärsimyksistään on toimitettu sovitus. Kärsimykset eivät ole enää kirousta tai Jumalan syntiin kohdistamaa vihaa.
- Kärsimys on rakentavaa, isällistä kuritusta jonka päämääränä on pyhitys.
- Tai kärsimys on eräänlaista kutsumukseen perustuvaa sijaiskärsimystä toisten hyväksi aivan kuin Jeesuksen omien kärsimysten jatkona.

Kärsimyksiä on oleva niin kauan kuin tätä aikakautta kestää. Mutta ylösnousemuksessa uusi elämä tulee täydelliseksi Jumalan lapsille. Silloin koko ihminen vapautetaan katoavaisuuden sekä synnin ja kärsimyksen orjuudesta, koska ylösnousemus merkitsee välitöntä yhteyttä Jumalaan.

Kristinusko viittaa kärsimyksen päättymiseen, Kristuksessa annettuun toivoon ihmiskunnalle.

Joitakin kärsimykseen liittyviä kohtia Raamatusta

- Kärsimys omien syntien tähden. Ns. ”syyn ja seurauksen laki”.
Ps. 107:17. *Jotkut taas olivat mielettömiä, tekivät syntiä ja joutuivat kärsimään tekojensa tähden.*
1. Tim. 6:10. *Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri. Rahaa havitellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja tuottaneet itselleen monenlaista kärsimystä.*
- Kärsimys evankeliumin julistamisen ja Kristuksen tunnustamisen tähden. ”Maailma on pahan vallassa ja paha vihaa kristittyjä”.
Ap. t. 5:40-41. *Neuvosto kutsui apostolit sisään, ruoskitti heidät ja kielsi heitä puhumasta Jeesuksen nimessä, mutta päästi heidät vapaaksi. Apostolit lähtivät neuvostosta iloisina siitä, että olivat saaneet kunnian kärsiä häväistystä Jeesuksen nimen tähden.*
Fil. 1:29. *Teille on suotu se armo, että saatte uskoa Kristukseen ja vielä kärsiäkin hänen puolestaan.*
1. Tess. 3:4. *Jo ollessamme teidän luonanne sanoimme, että me joudumme kärsimään vainoa. Ja juuri niin on käynyt, kuten tiedätte.*
2. Tess. 1:4-5. *Me voimmekin ylpeinä kertoa Jumalan seurakunnissa teistä ja teidän kestävyystänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdingoissa, joiden keskellä elätte. Ne todistavat Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, siitä, että hän hyväksyy teidät valtakuntaansa, jonka vuoksi te nyt myös kärsitte.*
2. Tim. 1:11-12. *Sen (evankeliumin) kuuluttajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu. Siksi minä saan kärsiä tätä kaikkea. En silti häpeä, sillä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee varjelemaan sen, mikä on minun haltuuni uskottu, aina tulemisensa päivään asti.*
1. Piet. 1:4-7. *Häneltä me saamme perinnön, joka ei turmellu, ei tahraannu eikä kuihdu. Se on varattuna teille taivaissa, ja voimallaan Jumala varjelee teidät uskossa, niin että te*

saavutatte pelastuksen, joka on valmiina saatettavaksi ilmi lopunaikana. Siksi te riemuitsette, vaikka nyt jouduttekin jonkin aikaa kärsimään monenlaisissa koettelemuksissa. Kultakin koetellaan tulessa, ja onhan teidän uskonne paljon arvokkaampaa kuin katoava kulta. Koettelemuksissa teidän uskonne todetaan aidoksi, ja siitä koituu Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä ylistystä, kirkkautta ja kunniaa.

1. Piet. 2:19-21. Armoahan se on, jos joku omassatunnossaan Jumalaan sidottuna joutuu syyttömästi kestämaan kärsimyksiä. Mitä erinomaista siinä on, jos te kestätte silloin, kun teitä kuritetaan tehtyänne väärin? Jos te sen sijaan kestätte silloin, kun joudutte kärsimään tehtyänne oikein, se on Jumalalta teille tulevaa armoa. Sillä siihen teidät on kutsuttu.

Kärsihän Kristuskin teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, jotta seuraisitte hänen jälkiään.

1. Piet. 3:14-17. Ja vaikka joutuisittekin kärsimään vanhurskauden tähden, te olette autuaita. "Älkää heitä pelätkö älkääkä hämmentykö", vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämässänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti ja säilyttäkää omatuntonne puhtaana - silloin ne, jotka parhaavat teidän hyvää vaellustanne kristittynä, joutuvat häpeään juuri siinä, mistä teitä panettelevat. Parempi on tehdä hyvää ja kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin kärsiä pahojen tekojen tähden.

1. Piet. 4:12-19. Rakkaat ystävät, älkää oudoksuko sitä tulta ja hehkua, jossa teitä koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa. Iloitkaa päinvastoin sitä enemmän, mitä enemmän pääsette osallisiksi Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte iloita ja riemuita myös silloin, kun hänen kirkkautensa ilmestyy. Kun teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, te olette autuaita, sillä teidän yllänne on kirkkauden Henki, Jumalan Henki. Kenenkään teistä ei tule kärsiä murhamiehenä tai varkaana tai pahantekijänä tai toisten petkuttajana. Mutta sen, joka kärsii kristittynä, ei pidä hävetä, vaan hän kirkastakoon kristityn nimellään Jumalaa. On tullut tuomion aika, ja tuomio alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät taivu uskomaan Jumalan evankeliumia? Jos hurskas pelastuu vaivoin, miten käykään jumalattoman ja syntisen! Sen tähden ne, jotka joutuvat kärsimään, jos niin on Jumalan tahto, antakoot elämänsä uskollisen Luojan haltuun ja tehköt edelleen sitä, mikä on hyvää.

1. Piet. 5:8-10. Pitäkää mielenne valppaana ja valvokaa. Teidän vastustajanne Saatana kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä. Vastustakaa häntä, uskossa lujina! Tiedättehän, että veljenne kaikkialla maailmassa joutuvat kokemaan samat kärsimykset. Kaiken armon Jumala on Kristuksessa Jeesuksessa kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa. Vähän aikaa kärsittyänne hän itse varustaa, voimistaa, vahvistaa ja lujittaa teidät.

Ilm. 2:10. Älä yhtään pelkää sitä, mitä joudut kärsimään. Saatana on sulkeva muutamia teistä vankeuteen, jotta teitä koeteltaisiin, ja te joudutte ahdinkoon kymmeneksi päiväksi. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle voitonseppeleeksi elämän.

- Kärsimys, jotta ihmisenä ja kristittynä kasvaisi.

Hepr. 12:7. Teidän kärsimyksenne on kasvatusta: Jumala kohtelee teitä omina poikinaan. Onko sellaista poikaa, jota isä ei kurittaisi?

1. Piet. 4:1. Kun siis Kristus on ruumiissaan kärsinyt, niin olkaa tekin valmiita kärsimään, jotta eläisitte jäljellä olevan maallisen elämänne Jumalan tahdon mukaisesti ettekä ihmisten himoja seuraten. Sillä se, joka on ruumiissaan kärsinyt, on luopunut synnistä.

2. Kor. 1:7. Me luotamme lujasti siihen, että te kestätte. Tiedämmehän, että niin kuin te saatte osanne kärsimyksistä, saatte myös lohdutuksesta osanne.

Room. 8:18. Minä päättelen, etteivät nykyisen ajan kärsimykset ole mitään sen kirkkauden rinnalla, joka vielä on ilmestyvä ja tuleva osaksemme.